

[Arbejdsministeren.]

kan hertil oplyse, at de lovforslag, boligministeren har fremsat her i folketinget, og som bl. a. omfatter finansiering af kollegier for tilflyttet arbejdskraft, dansk og udenlandsk, såvel som spørgsmålet om gæstearbejderes adgang til sociale boliger på samme vilkår som udsanerede, forudsætter et samarbejde mellem boligmyndighederne og arbejdsformidlingen.

Der er vel særlig her i hovedstadsområdet behov for en ting til, nemlig at man ikke havde et stort antal enkeltkommuner som forhandlingsmodpart i disse sager. Der kunne være brug for, at man havde en enkelt kommunal enhed til at søge at løse gæstearbejdernes boligproblemer. Det er nemlig rigtigt, som det er påpeget fra mange sider, at de kommuner, der gør noget for at løse disse problemer, dem flytter gæstearbejderne til, og så har man altså i virkeligheden ikke fået skabt den løsning, som man ønsker. En ensartet indsats på et fælles grundlag er der et behov for. Men det er jo ikke det eneste område, hvor staten har behov for, at det storkøbenhavnske område bliver en kommunal enhed.

I praksis skal gæstearbejdernes tilpasningsproblemer løses lokalt. Det er kommuner, det er faglige og andre organisationer, det er virksomhederne, der har de praktiske muligheder for at løse gæstearbejdernes daglige problemer.

I den forbindelse rejser sig det spørgsmål, som hr. Simonsen og som hr. Finn Christensen var inde på, den administrative tilrettelæggelse af disse ting. Jeg forstod det sådan, at medens hr. Finn Christensen ønskede, at man samlede gæstearbejderadministrationen ét sted, for så vidt statens administration angår, så var hr. Simonsen af den modsatte opfattelse, nemlig at man skulle undgå at oprette specialadministrationer. Det synspunkt, som er regeringens, er, at de gæstearbejderproblemer, som naturligt svarer til tilsvarende problemer, den danske befolkning har, må løses af de sædvanlige administrative myndigheder. Men der er en række koordinationsproblemer, og der er først og fremmest nogle meget tyngende informations- og vejledningsproblemer — og de er måske endnu vigtigere end boligspørgsmålet — som ikke kan løses, uden at der gøres en speciel indsats.

Man har været inde på i forbindelse med forslaget om etablering af et gæstearbejderkontor under socialstyrelsen, at det er at slå brødet for stort op. Jeg vil gerne advare imod, at man snyder sig til for billige løsninger, når det drejer sig om at løse gæstearbejdernes informations- og vejledningsproblemer og løse de koordinationsproblemer, som visse foreligger. De, der har beskæftiget sig med gæstearbejdernes problemer i de halvandet år, vi har haft dem, vil vide, hvordan det kan tynde samvittigheden, at selv ganske primitive, ganske simple spørgsmål forekommer vanskelige at give en god vejledning om. Det er af meget stor betydning, at vi ikke skyder den opgave fra os. Gæstearbejdernes skattebetaling har i øvrigt også et sådant omfang, at de med rette vil kunne forvente, at vejlednings- og informationsproblemerne tages op til løsning.

Jeg skal herudover kun svare på nogle enkeltheder, som har været fremdraget. Hr. Simonsen var inde på, om sundhedsundersøgelser skulle foregå, inden gæstearbejderen forlader sit hjemland. Jeg kan sige, at man i indenrigsministeriet og sundhedsstyrelsen arbejder med disse spørgsmål. Det problem, der foreligger, er, om man kan have tillid til, at de sundhedsattester — og det er jo tuberkuloseattester, det drejer sig om — virkelig vedrører den person, som de angiver at vedrøre. Det er et spørgsmål, om undersøgelserne, der foregår i udlandet, har en sådan lødighed, at vi er tilfredse med dem.

Dertil kommer, at gæstearbejdere, som visse er raske, når de kommer her til landet, har en højere sygdomsfrekvens, når der er gået et halvt eller et helt år, i kraft af, at de kommer til at leve under forhold, de ikke er vant til. Det vil sige, at der nødvendigvis må etableres en sundhedstjeneste for gæstearbejderne her i landet, og en sådan er altså også under udarbejdelse.

Hr. Robert Christensen spurgte, om det var rigtigt, at man var ved at trykke advarselsskilte på virksomhederne. Jeg kan bekræfte, at arbejdstilsynet har taget spørgsmålet om informering om sikkerhedsspørgsmål på gæstearbejdernes eget sprog op, og at det også omfatter advarselsskilte på virksomhederne.

Hr. Erik Hansen (Ålborg amt) var inde på det interessante spørgsmål om muligheden for et samarbejde mellem værtslandet